

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/66/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122372059
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:6122372059.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a sudcov Mgr. Ivana Kubínyho a Mgr. Zuzany Holúbkovej v spore žalobcu: A. B. C., D., E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., G. H. I. XXXX/XX, zast. JUDr. Andrejom Garom, advokátom v Bratislave, Štefánikova 14, IČO: 30 850 436, proti žalovanej: A. J. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., C. XXXX/XX, zast. SOUKENÍK-ŠTRPKA, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, o zaplatenie 104,60 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 24. marca 2023, č. k. 6C/33/2022-82, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výrokov II., III. a v závislom výroku IV. o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

II. Žiadna zo strán **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. konanie v časti úrokov z omeškania 5 % ročne zo sumy 104,60 eur od 31.07.2020 do 22.08.2022 zastavil. Výrokom II. žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 52,30 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 23.08.2022 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom III. vo zvyšku žalobu zamietol. Výrokom IV. žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania. V rozhodnutí konštatoval, že žalobca sa žalobou, pôvodne podanou na upomínací súd, domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 104,60 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 31.07.2020 do zaplatenia, titulom náhrady škody, ktorá mu vznikla z dôvodu vynaložených nákladov v súvislosti s cestou do miesta bydliska maloletého dieťaťa a späť. Uviedol, že na základe uznesenia Okresného súdu Prievidza z 01.07.2020 č. k. 18P/54/2019-389 bol upravený jeho styk s maloletým počas letných prázdnin v r. 2020 tak, že je oprávnený stretnúť sa s maloletým odo dňa 27.07.2020 v čase od 09.00 hod. nepretržite do dňa 02.08.2020 do 17.00 hod. a odo dňa 24.08.2020 v čase od 09.00 hod. nepretržite do dňa 30.08.2020 do 17.00 hod. v neprítomnosti žalovanej, ktorá je povinná maloleté dieťa na stretnutie s ním včas a riadne pripraviť a stretnutie s dieťaťom mu umožniť, s tým, že si maloletého prevezme od žalovanej v určený čas v mieste bydliska maloletého dieťaťa a žalovanej po skončení styku dieťa odovzdá v mieste bydliska maloletého dieťaťa. Žalobca si v zmysle vykonateľného rozhodnutia súdu išiel dňa 30.07.2020 prevziať maloletého a za účelom tohto stretnutia pricestoval z miesta bydliska. Pred príchodom žalobcu sa uskutočnilo spoločné stretnutie žalobcu a žalovanej u kolíznej opatrovníčky, ktoré sa skončilo bezvýsledne. Žalovaná odmietala pristúpiť k realizácii styku nariadeného neodkladným opatrením a dokonca aj ďalším kompromisom žalobcu. Po stretnutí sa žalobca dostavil do miesta bydliska žalovanej s tým, aby sa styk zrealizoval v zmysle nariadeného neodkladného opatrenia, čo sa zaobišlo bez akejkoľvek odozvy žalovanej. Žalovaná na SMS správu nereagovala, mala vypnutý telefón a neumožnila mu ani len vidieť maloletého. Neposkytnutím potrebnej súčinnosti žalovaná porušila svoju prevenčnú povinnosť v zmysle

§ 415 Občianskeho zákonníka, čím mu vedome spôsobilá škodu, nakoľko zámer zmať styk žalobcu s maloletým a spôsobiť mu tak zbytočne vynaložené náklady bol vopred daný. Cesta žalobcu z F. do F. a späť predstavuje vzdialenosť 372 km, pričom základná náhrada je vo výške 71,80 eur a náhrada za pohonné látky vo výške 32,80 eur.

2. V priebehu konania žalobca čiastočne vzal žalobu späť v časti úrokov z omeškania. Preto súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 104,60 eur od 31.07.2020 do 22.08.2022 výrokom I. zastavil.

3. Po dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný čiastočne, a preto žalovanú výrokom II. zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 52,30 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 23.08.2022 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a výrokom III. vo zvyšku žalobu zamietol.

4. Podľa súdu prvej inštancie bolo spoľahlivo preukázané a medzi stranami nesporné, že v rozhodnom čase, teda dňa 30.07.2020 bol styk žalobcu s jeho maloletým synom upravený uznesením Okresného súdu Prievidza č. k. 18P/54/2019-389 zo dňa 01.07.2020 tak, že žalobca bol oprávnený stretnúť sa so synom nepretržite od 27.07.2020 od 09.00 hod. do 02.08.2020 do 17.00 hod. a od 24.08.2020 od 09.00 hod. nepretržite do 30.08.2020 do 17.00 hod. v neprítomnosti matky maloletého dieťaťa. Žalobca si mal. B. mal prevziať v mieste bydliska dieťaťa a na tom istom mieste ho mal žalovanej (matke) vrátiť. V prípade neuskutočnenia styku žalobcu s dieťaťom v určenom čase z dôvodu objektívnej prekážky na strane dieťaťa, bola žalovanej uložená povinnosť umožniť žalobcovi styk s dieťaťom v rovnakom rozsahu v náhradnom termíne. Na odvolanie matky voči citovanému uzneseniu odvolací súd uznesením zo dňa 05.08.2020 sp. zn. 19CoP/33/2020 neodkladné opatrenie zmenil tak, že styk žalobcu s maloletým synom upravil v čase od 24.08.2020 od 09.00 hod. do 26.08.2020 do 17.00 hod. nepretržite v neprítomnosti žalovanej – matky, ktorej bola uložená povinnosť maloleté dieťa na stretnutie so žalobcom – otcom riadne pripraviť.

5. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že v konaní nebolo sporné, že dňa 30.07.2020 sa stretnutie žalobcu s jeho maloletým synom neuskutočnilo, i keď išlo o súdom upravený styk, podľa ktorého mal žalobca ako otec právo stretnúť sa so synom počas letných prázdnin v školskom r. 2019/2020 v čase od 27.07.2020 od 09.00 hod. nepretržite do 02.08.2020 do 17.00 hod. v neprítomnosti žalovanej, a to na vymedzenom mieste. Tomu zodpovedala povinnosť žalovanej – matky dieťa na stretnutie s otcom – žalobcom pripraviť a stretnutie otca so synom umožniť. Žalobca sa dňa 27.07.2020 do miesta bydliska dieťaťa po predchádzajúcom upozorení prostredníctvom SMS správy dostavil, k odovzdaniu dieťaťa však v uvedený deň nedošlo. Žalobca sa preto do miesta bydliska dieťaťa dostavil aj dňa 28.07.2020, 29.07.2020 a 30.07.2020, pričom ani raz k stretnutiu so synom nedošlo. Dňa 28.07.2020 žalovaná SMS správou žalobcu (po jeho ôsmich predchádzajúcich správach) informovala, že maloletý bol po predchádzajúcom dni vystresovaný, mal teplotu, pretože toľko plakal, nemohol spať a skoro celú noc bol hore. Na ďalšie SMS správy žalobcu žalovaná už vôbec nereagovala, a to ani v nasledujúcich dňoch. Dňa 30.07.2020 žalobca SMS správou žalovanej oznámil, že je pred domom, auto žalovanej sa tam nachádza, telefón má nedostupný, zatajuje sa doma, dieťa je pokojné, nie je dôvod ho neodovzdať. Žalovaná opäť nereagovala.

6. Zhodnotiac výsledky dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaná zavinene zmať styk dieťaťa s otcom v deň 30.07.2020, keď bez relevantného objektívneho dôvodu syna na stretnutie s otcom nepripravila a stretnutie mu neumožnila. Tým žalovaná priamo porušila povinnosť uloženú jej vykonateľným rozhodnutím súdu, a teda žalovaná zodpovedá za škodu vzniknutú žalobcovi podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Škoda žalobcovi vznikla v podobe vzniknutých nákladov na prepravu z Bratislavy do Bojníc a späť, pričom vznikla v priamej príčinnej súvislosti s jeho cestou z miesta jeho bydliska na miesto, kde sa mal s maloletým vo vyššie uvedenom dni stretnúť. Zavinenie žalovanej spočíva v jej úmyselnom konaní, pretože jednoznačne vedela, že svojím konaním, a to neumožnením stretnutia syna so žalobcom, poruší právo žalobcu na stretnutie so synom, a teda poruší povinnosť uloženú súdnym rozhodnutím a s týmto následkom bola uzročená.

7. Pokiaľ v konaní žalovaná argumentovala tým, že nemôže byť zodpovedná za vznik škody v prípade, ak tomu predchádzali objektívne príčiny na strane maloletého, pretože oboznamovala žalobcu už od 27.07.2020, kedy malo k odovzdaniu dieťaťa dôjsť, že maloletý odmieta styk v rozsahu prespania

a napriek tomu sa žalobca dostavoval do miesta bydliska každý jeden deň napriek tejto vedomosti, pričom žalovaná zároveň upozornila, že dňa 30.07.2020, ktorého sa toto konanie týka, bolo dohodnuté stretnutie s kolíznou opatrovníčkou, o čom bol žalobca upovedomený dňa 28.07.2020, k tomu súd prvej inštancie uviedol, že skutočnosť, že dňa 27.07.2020 maloletý odmietal ísť na stretnutie so žalobcom, neodôvodňuje neuskutočnenie stretnutia žalobcu so synom dňa 30.07.2020. Žalovaná pritom v konaní žiadnym spôsobom nepreukázala existenciu akejkoľvek objektívnej skutočnosti, pre ktorú nebolo možné stretnutie žalobcu so synom v uvedený deň realizovať. Uznesenie zo dňa 01.07.2020 č.k. 18P/54/2020-389 bolo ku dňu 30.07.2020 vykonateľné, medzi stranami sporu nedošlo k dohode na inom spôsobe úpravy styku otca s dieťaťom, preto žalovaná bola povinná rozhodnutie súdu rešpektovať. Pokiaľ k realizácii styku nedošlo, žalovanú zaťažuje dôkazné bremeno na preukázanie takej skutočnosti, pre ktorú objektívne nebolo možné, aby sa styk realizoval, avšak žalovaná v tomto smere dôkazné bremeno v konaní neunesla. Naopak, z SMS komunikácie otca v uvedený deň vyplýva, že žalovaná na jeho komunikáciu nereagovala a pravdepodobne sa v mieste bydliska nachádzala, keď tam mala auto. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že dňa 30.07.2020 nebola v konaní preukázaná existencia takej objektívnej skutočnosti na strane maloletého, ktorá by objektívne bránila jeho stretnutie s otcom.

8. Vzhľadom na uvedené skutkové zistenia súd prvej inštancie uzavrel, že žalobca preukázal v konaní všetky prvky zodpovednosti žalovanej za škodu, ktorá mu vznikla zbytočným vynaložením nákladov na cestu z miesta bydliska žalobcu do F. dňa 30.07.2020 a späť za účelom realizácie stretnutia žalobcu s maloletým synom na základe vykonateľného rozhodnutia súdu. Žalovaná na druhej strane nepreukázala, že škodu nezavinila. Žalovaná ale preukázala, že v deň 30.07.2020 bolo dohodnuté stretnutie v priestoroch pracoviska E. K., na ktorom sa žalobca zúčastnil. Súd prvej inštancie mal preto za spravodlivé, aby na výške škody bola v polovici zohľadnená skutočnosť jeho účasti v pracovisku E. K., keď bolo preukázané, že žalobca v uvedený deň neabsolvoval cestu z F. do F. len z dôvodu realizácie vykonateľného súdneho rozhodnutia, a to stretnutia žalobcu ako otca s maloletým synom, ale aj absolvoval vopred dohodnuté stretnutie v pracovisku E. K..

9. Pokiaľ ide o rozsah týchto nákladov, teda o rozsah náhrady škody podľa § 442 Občianskeho zákonníka, súd posudzoval aj účelnosť použitia vlastného motorového vozidla žalobcom. Konštatoval, že táto bola v danom prípade preukázaná z dôvodu útleho veku maloletého dieťaťa – necelé 2 roky, vzdialenosti medzi miestom bydliska otca a miestom stretnutia a vzhľadom na celospoločenskú situáciu ohľadom ochorenia COVID – 19, kedy cestovanie individuálnou prepravou bolo zaiste bezpečnejšie. Preto súd prvej inštancie nemal žiadne pochybnosti o potrebe využitia osobného motorového vozidla žalobcom.

10. Cesta žalobcu z miesta bydliska F. – G. H. do miesta styku F., C. a späť predstavuje vzdialenosť 372 km. V zmysle § 7 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 4 zák. č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách, má žalobca nárok na základnú náhradu vo výške 71,80 eur (0,193 eur x 372 km v zmysle opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny č. 143/2019 Z.z.) a náhradu za spotrebované pohonné hmoty vo výške 32,80 eur (vychádzajúc z priemerných cien pohonných látok v SR podľa Štatistického úradu Slovenskej republiky bola cena benzínu Natural 95 oktánový v týždni od 27.07.2020 do 02.08.2020 v sume 1,16 eur/l; pri spotrebe vozidla 7,6 l /100 km predstavuje výška náhrady za spotrebované pohonné hmoty sumu: pri 372 km : 100 = 3,72 x 7,6 l = 28,272 litrov; 28,282 litrov x 1,16 eur predstavuje po zaokrúhlení sumu 32,80 eur). Spolu predstavujú cestovné náhrady sumu 104,60 eur, z čoho 1 predstavuje sumu vo výške 52,30 eur, ktorú súd prvej inštancie žalobcovi priznal a vo zvyšku jeho nárok ako nedôvodný zamietol.

11. Súd priznal žalobcovi aj ním v konaní uplatnené úroky z omeškania z prisúdenej istiny podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Žalobcovi priznal úrok z omeškania v uplatnenej výške 5 % ročne zo sumy 52,30 eur od 23.08.2022, t. j. od dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanej. Žalobca žalovanú prvýkrát vyzval na náhradu škody až dorúčením žaloby, preto sa žalovaná dostala do omeškania nasledujúci deň po doručení žaloby.

12. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 CSP tak, že vzhľadom k tomu, že obe strany v konaní mali rovnaký úspech, žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

13. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca, pričom v odvolaní uviedol, že rozhodnutie napáda v celom rozsahu. Stotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, že v konaní boli preukázané všetky prvky zodpovednosti žalovanej za škodu, ktorá mu vznikla zbytočným vynaložením cestovných nákladov na

cestu za maloletým dieťaťom. Poukázal však na to, že v nadväznosti na súdom konštatované protiprávne správanie sa žalovanej dňa 27.07.2020, bolo nutné dňa 30.07.2020 zabezpečiť realizáciu stretnutia s kolíznou opatrovníčkou a psychologičkou v E. K.. Dal do pozornosti súdu, že žalovaná na stretnutí uviedla, že kategoricky odmieta rešpektovať právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu a jediné možné riešenie bolo podľa žalovanej umožnenie párhodinového stretnutia s maloletým bez prespatia, pretože keby maloletému synovi umožnila prespatie, vie, že by sa maloletý syn dožadoval častejšieho styku a viedlo by to až k striedavej osobnej starostlivosti, čo žalovaná nikdy nepripustí. Uvedené potvrdzuje súdu predložený znalecký posudok č. 144/2020, v zmysle ktorého povinná umocňuje u maloletého ňou naučenú krátkodobú odmietavú reakciu maloletého smerom k žalobcovi. Táto reakcia maloletého však aj na základe posudku znalkyne po chvíli opadá a maloletý sa vie so žalobcom radostne hrať a komunikovať. Znalkyňa uviedla, že žalovaná si kladie vlastné podmienky pre styk žalobcu s maloletým a zároveň negatívne ovplyvňuje maloletého proti žalobcovi. Je preto nesporné, že pokiaľ by žalovaná rešpektovala právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu, nikdy by nedošlo k stretnutiu v E. K. dňa 30.07.2020, pretože by nebolo potrebné. Účasť na predmetnom stretnutí je preto v konaní o náhradu škody bezpredmetná, a preto mal žalobca za to, že mu patrí nárok na náhradu škody v celom rozsahu, nakoľko potrebu stretnutia v E. K. spôsobila výlučne žalovaná, ktorá v rozpore s právoplatným súdnym rozhodnutím bránila žalobcovi v styku s maloletým. Odôvodnenie rozsudku žalobca považoval za vnútorne rozporné, nepresvedčivé, arbitrárne a nezohľadňujúce vykonané dokazovanie. Z uvedených dôvodov žalobca žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

14. Proti výroku II. podala v zákonnej lehote odvolanie aj žalovaná. Namietala, že už od 27.07.2020 upozorňovala žalobcu, že maloletý styk v rozsahu na prespanie, ktorý bol upravený nárazovo bez náležitej adaptácie, odmieta. Zároveň mu oznámila, že o realizáciu styku požiadala kolíznou opatrovníčku. K stretnutiu s kolíznou opatrovníčkou došlo dňa 30.07.2020, pričom stretnutie malo zabezpečiť dohodu strán sporu, aby k odovzdaniu dieťaťa došlo bez zbytočného stresovania a zhoršovania stavu maloletého. Maloletého na styk riadne pripravila, zároveň v konaní preukázala, že ide výlučne o vôľu maloletého, ktorý odmietal styk v rozsahu na prespanie. Po celý čas postupovala tak, aby bol sledovaný najlepší záujem maloletého.

15. V prípade styku, ktorý sa mal konať dňa 30.07.2020 nejde len o subjektívnu interpretáciu najlepšieho záujmu maloletého. V danom prípade bolo neodkladné opatrenie, na základe ktorého si mal žalobca maloletého prevziať v rozsahu na styk viackrát menené, pričom v súčasnosti došlo k zrušeniu rozsahu styku na prespanie rozhodnutím Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19CoP/20/2022 zo dňa 23.06.2022, práve v dôsledku skutočnosti, že styk v rozsahu na prespanie nie je podľa konajúceho súdu v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Preto nie je možné pripisovať ním porušenie právnej povinnosti na ťarchu žalovanej.

16. Žalovaná upozornila, že si plnila svoju prevenčnú povinnosť, konala v záujme maloletého syna, keď na problém ohľadom styku v rozsahu na prespanie opakovane konajúce súdy upozorňovala, vôľu maloletého syna aktívne riešila s konajúcimi súdmi, ako aj s kolíznou opatrovníčkou, prípadne aj žalobcom. Snažila sa maloletého motivovať k styku, avšak ten odlúčenie od matky, v rozsahu na prespanie výslovne odmietal, pričom bola toho názoru, že násilné odňatie maloletého proti jeho značnému odporu mohlo zanechať na maloletom nenapraviteľné následky.

17. Mala za to, že v tomto prípade je nevyhnutné skúmať mieru zavinenia poškodeného – žalobcu na vzniku škody pozostávajúcej z cestovných výdavkov. Upozornila, že dňa 30.07.2020 bolo naplánované stretnutie s kolíznou opatrovníčkou na mieste K. L. K. v D., ktorého sa žalobca zúčastnil. Žalobca teda preukázateľne cestoval do D. za účelom stretnutia s kolíznou opatrovníčkou. Bola toho názoru, že na základe uvedeného dôvodu nezodpovedá za cestovné výdavky z miesta bydliska žalobcu do miesta bydliska maloletého, a to ani z polovice, ako rozhodol súd prvej inštancie. Žalobca sa preukázateľne dostavil za účelom stretnutia s kolíznou opatrovníčkou, o ktorom bol vopred upovedomený. Nezodpovedá preto za cestovné výdavky žalobcu, ak absolvoval cestu za účelom stretnutia s kolíznou opatrovníčkou, pričom objektívne musel absolvovať aj cestu späť. K stretnutiu s kolíznou opatrovníčkou došlo pred tým, ako malo v daný deň dôjsť k odovzdaniu maloletého. Žalobca sa teda preukázateľne dostavoval za účelom stretnutia s kolíznou opatrovníčkou a nie za účelom prevzatia maloletého. Aj v prípade, ak by sa odvolací súd stotožnil s argumentáciou prvostupňového súdu o jej zavinení, mala za to, že v danom prípade môže zodpovedať len za cestovné výdavky z miesta

uskutočnenia stretnutia s kolíznou opatrovníčkou v D. do miesta bydliska maloletého a nie za cestovné výdavky z F., miesta bydliska žalobcu alebo za cestovné výdavky späť. Žalobca v danom prípade preto zodpovedá za úhradu cestovných výdavkov výlučne sám, keď odmietol riešenia ponúkané žalovanou, ktoré sledovali najlepší záujem maloletého dieťaťa. V tomto smere poukázala na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 56/2017 z 19.01.2017, v zmysle ktorého je pranie dieťaťa jedným zo základných premís, ktorú je potrebné zohľadniť. Preto akékoľvek sankčné pôsobenie, či už zo strany privolaných policajných hliadok alebo zo strany súdu prvej inštancie nie je v súlade s čl. 12 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa.

18. Žalovaná mala ďalej za to, že je potrebné vynaloženie cestovných výdavkov do miesta bydliska maloletého posudzovať ako bežné riziko, ktoré znáša poškodený – žalobca. Žalobca si bol vedomý, že maloletý odmieta styk v rozsahu na prespanie a napriek tomu sa každý deň dostavoval do miesta bydliska maloletého a trval na jeho vydaní, čo v maloletom podľa názoru žalovanej umocňovalo vôľu styk neuskutočniť. Maloletý bol žalobcom opakovane vystavovaný stresovým situáciám, ktoré sám žalobca svojím konaním vyvolával a v súčasnosti aj naďalej vyvoláva. V dôsledku uvedeného mala žalovaná za to, že súd nesprávne právne posúdil vec, keď v prípade neuskutočneného styku zo dňa 30.07.2020 nevzal do úvahy, že konala v najlepšom záujme dieťaťa, pričom brala na zreteľ vôľu maloletého. Zároveň bol najlepší záujem maloletého dieťaťa, ktorý nemôže byť bez náležitej adaptácie vydaný žalobcovi v rozsahu na prespanie osvedčený v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 19CoP/20/2022. Takéto konanie žalovanej, ktorá sleduje legitímny cieľ je preferované, napriek skutočnosti, že došlo k porušeniu iných právnych povinností a súd musí vziať aj v tomto konaní do úvahy najlepší záujem dieťaťa. Zároveň súd nesprávne právne posúdil porušenie povinnosti, na základe ktorej došlo podľa jeho názoru k naplneniu všetkých znakov nároku na náhradu škody, keď nevzal do úvahy, že rozhodnutie súdu - neodkladné opatrenie, z ktorého vyvodzuje porušenie povinnosti, bolo následne zrušené a zmenené z dôvodu nezákonnosti.

19. Na tomto základe žalovaná žiadala odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že návrh žalobcu v celom rozsahu zamietne a prizná jej plnú náhradu trov konania.

20. K odvolaniu žalobcu sa vyjadřila žalovaná. S odvolaním nesúhlasila. Mala za to, že v konaní riadne preukázala, že nezodpovedá za škodu, ktorá žalobcovi vznikla dňa 30.07.2020 z dôvodu vynaloženia cestovných výdavkov do miesta bydliska maloletého a späť. Opakovane poukázala na to, že z dôvodu pretrvávajúcich problémov na strane maloletého navrhla stretnutie v E. K. pre vyriešenie predmetnej situácie a zabezpečenie možnosti realizácie styku žalobcu s maloletým, ktorého sa žalobca dobrovoľne zúčastnil a práve za týmto účelom absolvoval cestu s F. do D. dňa 30.07.2020.

21. K odvolaniu žalovanej sa vyjadřil žalobca. Argumentáciu žalovanej považoval za nedôvodnú. Stotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, že v konaní boli preukázané všetky prvky zodpovednosti žalovanej za škodu, ktorá mu vznikla zbytočným vynaložením cestovných nákladov na cestu za maloletým dieťaťom. Zopakoval, že pokiaľ by žalovaná rešpektovala právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu, nikdy by nedošlo k stretnutiu v E. K. dňa 30.07.2020, pretože by nebolo potrebné. Účasť na predmetnom stretnutí je preto v konaní o náhradu škody bezpredmetná, a preto mal žalobca za to, že mu patrí nárok na náhradu škody v celom rozsahu, nakoľko potrebu stretnutia v E. K. spôsobila výlučne žalovaná, ktorá v rozpore s právoplatným súdnym rozhodnutím bránila žalobcovi v styku s maloletým.

22. V replike sa žalovaná pridržala skôr vedenej argumentačnej línie.

23. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutých výrokoch II., III. a v závislom výroku IV. o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

24. Preskúmaním podaných odvolaní odvolací súd zistil, že aj keď žalobca v odvolaní uviedol, že svojím odvolaním napáda rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu, z obsahu jeho odvolania je zrejmé, že odvolaním nenapadol výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie konanie čiastočne zastavil. Žalovaná odvolaním výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie taktiež nenapadla. Preto

odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie podanými odvolaniami vo výroku I. napadnutý nebol, preto je v tomto výroku právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý (§ 367 CSP).

25. Obaja odvolatelia namietali, že súd prvej inštancie nerozhodol správne o náhrade škody žalobcovi. Žalovaná namietala, že súdom nariadený styk žalobcu s maloletým sa neuskutočnil výlučne pre vôľu maloletého, pretože maloletý styk s otcom v rozsahu na prespanie odmietol. Poukázala na to, že v prípade tohto styku, ktorý sa mal konať dňa 30.07.2020 bolo rozhodnutie súdu viackrát zmenené, pričom v súčasnosti došlo k zrušeniu rozsahu styku na prespanie rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 19CoP/20/2022 zo dňa 23.06.2022 práve v dôsledku skutočnosti, že styk v rozsahu na prespanie nie je podľa konajúceho súdu v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Zároveň poukázala na to, že dňa 30.07.2020 bolo dohodnuté stretnutie v priestoroch pracoviska E. K., L. K. v D., ktorého sa žalobca zúčastnil. Žalobca teda preukázateľne cestoval do D. za účelom stretnutia s kolíznou opatrovníčkou a nie za účelom prevzatia maloletého, preto žalovaná nezodpovedá za cestovné výdavky z miesta bydliska žalobcu do miesta bydliska maloletého, a to ani z polovice, ako rozhodol súd prvej inštancie.

26. Žalobca naopak bol toho názoru, že pokiaľ by žalovaná rešpektovala právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu, nikdy by nedošlo k stretnutiu v E. K. dňa 30.07.2020, pretože by nebolo potrebné. Účasť na predmetnom stretnutí v E. K. je preto v konaní o náhradu škody bezpredmetná. Z uvedených dôvodov mal za to, že mu patrí nárok na náhradu škody v celom rozsahu.

27. Odvolací súd námietky žalobcu ani žalovanej nepovažoval za dôvodné.

28. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou podanou na upomínací súd domáhal náhrady škody titulom vynaložených nákladov za deň 30.07.2020. V tom čase existovalo vykonateľné (hoci neprávoplatné) uznesenie súdu prvej inštancie o neodkladnom opatrení zo dňa 01.07.2020, č. k. 18P/54/2019-389, ktoré žalobcovi umožňovalo styk s maloletým, okrem iného i dňa 30.07.2020. Podľa tohto uznesenia bol totiž žalobca oprávnený stretnúť sa s maloletým v dňoch 27.07.2020 od 09.00 hod. do 02.08.2020 do 17.00 hod. a od 24.08.2020 od 09.00 hod. do 30.08.2020 do 17.00 hod., v neprítomnosti matky.

29. Práve okolnosť, že v rozhodnom čase existovalo vykonateľné rozhodnutie súdu, ktoré ukladalo žalovanej povinnosť maloletého na stretnutie s otcom včas a riadne pripraviť, neumožňuje prijať záver, že žalovaná tak nemusela urobiť z dôvodov, ktoré uvádza.

30. Vykonateľnosť je vlastnosť rozhodnutia orgánu verejnej moci, ktorá umožňuje vynútenie splnenia povinnosti uloženej takýmto rozhodnutím. Z toho možno logicky dovodiť, že ten, komu je vykonateľným rozhodnutím uložená povinnosť, musí túto povinnosť splniť. Z tejto kategorickej požiadavky možno zľaviť v zásade iba v prípade, ak by splneniu uloženej povinnosti bránili objektívne okolnosti. V opačnom prípade, teda pokiaľ by vykonateľné rozhodnutia orgánov verejnej moci nemuseli byť v zásade kategoricky plnené, znamenalo by to popretie princípov záväznosti rozhodnutí orgánov verejnej moci a rozhodnutia verejnej moci by stratili na význame, ktorý majú v rámci doktríny právneho štátu. Pripustenie všeobecnej možnosti neplniť povinnosti uložené vykonateľnými rozhodnutiami orgánov verejnej moci by viedlo v konečnom dôsledku k anarchii.

31. V posudzovanom prípade to znamená, že žalovaná nemohla nesplnenie povinnosti uloženej jej vykonateľným rozhodnutím súdu relevantne odôvodniť tým, že rozhodnutie bolo v konaní o opravnom prostriedku zmenené. Významné totiž je, že v rozhodnom čase existovalo s obsahom nedotknutým opravným prostriedkom a práve s týmto obsahom bolo v rozhodnom čase vykonateľné. Procesné predpisy poznajú množstvo opravných prostriedkov. Tak riadnych ako aj mimoriadnych. Neskoršia korekcia rozhodnutí orgánov verejnej moci, ba ani ich zrušenie pre nezákonnosť však principiálne nemôže znamenať, že v čase, kedy boli tieto rozhodnutia vykonateľné, bolo možné nimi uložené povinnosti neplniť. Opačný prístup by prakticky popieral možnosť, aby rozhodnutie vôbec nadobudlo atribúty vyplývajúce z jeho vykonateľnosti.

32. Ďalšia námietka žalovanej sa týkala vôle maloletého, ktorý mal podľa žalovanej styk s otcom v rozsahu na prespanie odmietat'. Žalovaná preto považovala nesplnenie uloženej povinnosti za súladné s najlepším záujmom maloletého. Odvolací súd sa stotožňuje so žalovanou, že záujem maloletého

dieťaťa je kľúčovým kritériom pri rozhodovaní vo veciach maloletých. V tomto konaní o náhradu škody však bolo nevyhnutné vychádzať z toho, že toto kritérium bolo zohľadnené v konaniach starostlivosti súdu o maloletého, a pokiaľ bolo v konaní starostlivosti súdu o maloletého istým spôsobom rozhodnuté a rozhodnutie nadobudlo vykonateľnosť, nebolo prípustné, aby súd v konaní o uplatnenej náhrade škody súlad so záujmom maloletého nanovo hodnotil alebo prehodnocoval.

33. Neobstojí ani tvrdenie žalovanej, že mala snahu realizovať styk za asistencie kolíznej opatrovníčky. Ani absencia takejto asistencie nepredstavuje prekážku, ktorá by objektívne neumožňovala súdom nariadený styk žalobcu s maloletým. Prítomnosť tretej osoby pri odovzdávaní maloletého nebola vykonateľným rozhodnutím nariadená.

34. Podľa odvolacieho súdu nie je namieste ani poukaz žalovanej na vyhlášku Ministerstva spravodlivosti SR č. 207/2016 Z. z., ktorú je podľa žalovanej nutné analogicky použiť a podľa ktorej sa pri výkone rozhodnutia berie do úvahy správanie a názor maloletého. Uvedená vyhláška sa aplikuje pri výkone rozhodnutia a vyhodnotenie správania a názoru maloletého je tu vecou súdu. Je to teda súd, ktorý vyhodnocuje správanie a názor maloletého v kontexte vykonateľného rozhodnutia a túto možnosť nemožno analogicky vzťahovať na iné situácie, pretože by opäť došlo k popretiu významu vykonateľného rozhodnutia verejnej moci.

35. Napokon odvolací súd považoval pre posúdenie správnosti napadnutého rozhodnutia za významné, že žalovaná nepreukázala existenciu akejkoľvek objektívnej skutočnosti, pre ktorú nebolo možné stretnutie žalobcu so synom dňa 30.07.2020 realizovať. V konaní bolo preukázané, že dňa 30.07.2020 došlo k stretnutiu žalobcu a žalovanej s kolíznou opatrovníčkou v E. K. C. D., ktorého sa žalobca aj žalobkyňa zúčastnili, pričom k stretnutiu s kolíznou opatrovníčkou došlo predtým, ako malo v daný deň dôjsť k odovzdaniu maloletého. Žalovaná však napriek tomu žalobcovi styk s maloletým dieťaťom neumožnila, hoci sa v súdom určenom mieste styku žalobca preukázateľne nachádzal, pričom z obsahu spisu nevyplýva žiaden objektívny dôvod, pre ktorý by styk žalobcu s maloletým uskutočnený byť nemohol. S týmito závermi súdu prvej inštancie (konštatovanými v odseku 27. napadnutého rozhodnutia) žalovaná v odvolaní nepolemizuje a nevyvracia ho.

36. Popri uvedenom právnom posúdení považoval odvolací súd za nadbytočné vykonávať dôkaz znaleckým posudkom č. 5/2002 zo dňa 15.01.2023 predloženým žalovanou v odvolacom konaní. Ide o znalecký posudok vypracovaný dňa 15.01.2023, pričom v tomto prípade ide o náhradu škody za náklady vynaložené dňa 30.07.2020. Navyše ako sama žalovaná v odvolaní upozorňuje, tento znalecký posudok bol vypracovaný vo veci rozvodu sporových strán a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností. Žalovaná netvrdí, že by bol vyhotovený na účel posúdenia, či dňa 30.07.2020 existovala objektívna prekážka vylučujúca styk žalobcu s maloletým. Iba dôkaz mieriaci na túto skutočnosť by bol pre konanie relevantný (a prípustný za splnenia podmienok § 366 CSP). Samozrejme za situácie, že by žalovaná existenciu takto konštatovanej prekážky styku žalobcovi včas oznámila, čím by si splnila prevenčnú povinnosť predísť škode v podobe cestovných nákladov žalobcu na objektívne nerealizovateľné stretnutie s maloletým.

37. Všetky odvolacie námietky žalovanej tak neobstoja práve z dôvodu, že nespĺnila povinnosť, ktorá jej vyplývala z vykonateľného rozhodnutia súdu. Akceptovanie ktorejkoľvek námietky žalovanej by viedlo k popretiu atribútov vykonateľnosti rozhodnutia orgánu verejnej moci a k popretiu významu rozhodnutí orgánov verejnej moci pre funkčnosť práva ako takého.

38. Uvedené však kategoricky neznamená, že nemôžu existovať okolnosti, odôvodňujúce nesplnenie povinnosti žalovanej pripraviť a odovzdať maloletého jeho otcovi v rámci realizácie styku podľa vykonateľného rozhodnutia súdu. Takouto okolnosťou môžu byť objektívne prekážky najmä na strane maloletého, vyplývajúce typicky napríklad z jeho zdravotného stavu. Pokiaľ teda v rozhodnom čase existuje objektívna prekážka pre stretnutie s otcom, túto žalovaná včas otcovi oznámi, a v prípadnom súdnom konaní tohto typu aj následne preukáže, je potom namieste konštatovať, že splnila prevenčnú povinnosť predísť škode, ktorá by mohla vzniknúť otcovi zbytočným cestovaním za účelom realizácie styku. Tak tomu bolo napokon aj v prípade nároku uplatneného otcom v konaní pred OS Prievidza sp. zn. 15C/33/2022, v ktorom súd obdobnú žalobu otca zamietol práve na tom základe, že matka včas otcovi oznámila zdravotné problémy maloletého a v konaní ich existenciu následne preukázala. V takom

prípade ani odvolací súd dôvodnosť žaloby nevzhliadol a rozhodnutie potvrdil v konaní 17Co/9/2023. Uvedenú situáciu je potrebné dôsledne rozlišovať od skutkovej situácie riešenej v tomto konaní.

39. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď dospel k záveru, že žalobca preukázal v konaní všetky prvky zodpovednosti žalovanej za škodu, ktorá mu vznikla zbytočne vynaložením nákladov na cestu z miesta jeho bydliska v F. do F. dňa 30.07.2020 a späť za účelom realizácie stretnutia sa žalobcu s maloletým synom na základe vykonateľného rozhodnutia súdu, pričom žalovaná nepreukázala, že škodu nezavinila.

40. Napriek uvedenému, odvolací súd bol toho názoru, že súd prvej inštancie správne prihliadol na skutočnosť, že žalobca sa v deň realizácie uvedeného styku, t.j. dňa 30.07.2022 zúčastnil dohodnutého stretnutia v priestoroch pracoviska E. K., ktoré bolo dohodnuté z dôvodu pretrvávajúcich problémov medzi rodičmi pri realizácii styku, teda v záujme maloletého, ktorého stretnutia sa žalobca preukázateľne dobrovoľne zúčastnil. Preto odvolací súd názor súdu prvej inštancie, že žalobca nevynaložil cestovné náklady len v súvislosti s realizáciou styku s maloletým, ale tiež z dôvodu vopred dohodnutého stretnutia s kolíznou opatrovníčkou v E. K., pre ktorý dôvod súd prvej inštancie považoval za dôvodné, aby na výške škody bola v polovici zohľadnená skutočnosť účasti žalobcu v pracovisku E. K., a preto mu priznal iba 1 výšky škody spočívajúcej vo vynaložení cestovných výdavkov na cestu z F. do D. a späť, považoval odvolací súd za správny.

41. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II. a III. a v závislom výroku IV., (ktorý taktiež považoval za správny), podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

42. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadnej zo sporových strán náhradu trov konania nepriznal, nakoľko ani jedna zo sporových strán nedosiahla v odvolacom konaní úspech (ani jednému z odvolaní odvolací súd nevyhovel).

43. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e p r í p u s t n é .**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).